

דברי סכום לפרק "ואלו קשרים"

בכירור אב המלאכה של קשירה נתבררו שיטותיהם ומחלוקותיהם של תנאים אחרים. אולם להלכה סוכם כי קשר האסור בשבת מן התורה יש בו שתי הגדרות יחד; תנאי ראשון: צריך שיהא בקשר מעין מעשה אומן ושיהיה קשר של קיימא. שעצם עשייתו בדרך שראוי להתקיים ואינו ניתן להתרה בקלות. ומשום כך עניבה, למשל, איננה כלולה בתוך הקשרים האסורים. תנאי שני: שיהא הקשר עשוי מתוך כוונה שיתקיים במקומו ולא יתירוהו. הקשר העשוי מתחילה שיתירוהו בכל יום או בכל זמן קצוב — אינו נכלל בגדר זה. על סמך הגדרות יסוד אלה בקשרים ניתן להגדיר מה הם הדברים האסורים מן התורה בקשירה. אולם עדיין יש מקום לבירור אלו הם הקשרים המותרים לכתחילה. והדבר מכואר, בדברי המפרשים והפוסקים.

הנושא השני של הפרק הוא דיני הכנה מקודש לחול. הוברר כי לא זו בלבד שאסור להכין ביום קודש לצורכי יום חול (כגון משבת לחול) אלא אף אין להכין מיום של קדושה חמורה ליום שיש בו קדושה פחותה הימנה, ואפילו לא משבת ליום הכיפורים. כמו כן נתבאר שכל מלאכת הכנה שיש בה צורך לשבת עצמה מותר לעשותה בשבת, גם אם בסופו של דבר לא השתמשו בה באותה שבת, ואין איסור אלא בעשיית מלאכה כזאת שיוודעים במפורש ומראש שאינה לצורך השבת. וכמובן, לא נאמרו דברים אלו במלאכה האסורה מצד עצמה בשבת. שכן מלאכה זו לא הותרה בשבת לשום צורך (חוץ מפיקוח נפש). מדובר איפוא רק במלאכות ובעשיות שמותר לעשותן, כשלעצמן, בשבת, אלא שנאסרו משום "מעשה חול" ("עובדין דחול") ומשום כבודה של השבת.